

Garsai

Pavasario sezoną RATE atidarėme triukšmingai ir linksmai! Kurgi nebus linksma su dviem žaviom, kūrybingom ir talentingom muzikantėm, Joana ir Vita Marija Daunytėmis, priešaky.

Kas yra garsas? Vaikai turėjo daugybę idėjų – tai ir kalbėjimas, ir verkimas, ir dainavimas, ir mašinų ūžimas, gyvūnų bliovimas, baubimas, mykimas, krykimas, lojimas, paukščių čiulbėjimas. Kad tuo geriau įsitikintumėme, šokome-žaidėme „Oželį Mikitu“, mekenome, badėmės, dūkom. Paskui Vita Marija fleita pamėgdžiojo įvairių paukštelių čiulbėjimą. Keista tik, kad suklypom ties gegute... artimiausias spėjimas – „kur laikrodiukas“. Nekvailas, tiesa. O tėveliams rūpėjo padiskutuoti, ką gi ta gegutė iškukuoja, ką sužinosi kukavimus suskaičiavęs.

Po pokalbių visuomet ateina žaidimų laikas. Pagroję šiaudeliais vaikai nupiešė po keturis garsus. Na ir išradingumas – ir varpų, ir buldozerių, ir lietaus, ir žaibo, ir dar bala žino kokių garsų matėme.

Na, o pamokėlės pabaigoje, kaip gi be grojimo. Vaikų atsinešti instrumentai visą pamokėlę neleido susikaupti. Taigi, kas dūdelę, kas trimtą, kad būgną, kas barškutį ar net šaukštus paėmęs stojo į orkestrą. Dainelė „Graži ponia pelėda“ iš tiesų jo verta. Pradžioje dainavome, po to grojome po vieną, po to, Joanai diriguojant, o Vitai Marijai pritariant fleita, instrumentų deriniais, na, o galiausiai, žinoma, sienas sudrebino VISAS ORKESTRAS. Po koncerto orūs orkestrantai vienas per kitą bėgo prie stalo – ne juokas tokią programą atgroti!